

Tue Bierings tale ved modtagelsen af Kronprinseparrets Kulturpris

Taler

Tue Biering
Teaterinstruktør

Dato

5. november 2022

Sted

Ringsted Kongrescenter

Polarisering, privilegier og fællesskab

Tak til kronprinsparret for denne vilde pris.

Det føles på mange måder utrolig ubekvemt at stå her - helt alene
Dels fordi jeg normalt sætter andre på scenen, så jeg selv slipper for at stå her.
Dels fordi det jeg laver, ikke kan lade sig gøre, uden en hel del flere mennesker
end bare mig. Teater minder mig konstant om at jeg ikke er alene.

Der var engang, hvor jeg gemte mig væk i mørke scenerum for at dyrke min
selvoptagede teateralkymi i alle døgnets timer. Det var til stor frustration for
min vejleder på teaterskolen, som til sidst råbte, om jeg for helvede ikke snart
kunne gå ned i kantinen og tale med nogle andre mennesker. Det var voldsomt
for et stædigt, egenrådigt menneske som mig, men et af de store definerende
øjeblikke i mit liv.

Jeg måtte se op fra mit hul - og være i relation med andre.

Til daglig er vi nødt til at dele verden med mennesker, som vi ikke altid selv har
valgt at være sammen med, som vi er uenige med, mennesker som er anderledes,
som lever under andre omstændigheder.

Vi bliver nødt til at få det til at fungere - og selvom det er konfliktfyldt og
vanskeligt at være uenige, kan vi ikke bare sende hinanden væk. Vi lever i ét stort
forhold til hinanden og vores omgivelser og vi har aldrig før, været knyttet så tæt
til hinanden af en fælles fremtidig skæbne.

Nogle af de største udfordringer vi står overfor lige nu, kan kun løses i
fællesskab. Klimaforandringer, krig, ekstrem ulighed.

Det ville være en smuk og god historie, hvis vi kunne fixe det hele ved fælles hjælp, men lige nu ser vi verden blive delt op og hvordan vi bevæger os længere væk fra hinanden.

Vi vil alle sammen gerne stå på den rigtige side. Vi er bare ikke altid enige om hvilke side det så er. Vi vader rundt i fiktioner om hinanden og ofte er de forenkledede. Jeg har selv været leveringsdygtig til rigtig mange af de binære, forsimplede fortællinger, fordi jeg mente min egen verden var centralperspektivet. Det bliver ingen klogere af, særligt ikke i en verden af høj kompleksitet og hvor vi alle skal lære at navigere i den.

Vi skal om bag fiktionerne om hinanden og det kræver først og fremmest at vi mødes, men vi er mange som gemmer os i vores sociale reservater. Som socialt udfordret er jeg ikke selv noget særlig godt eksempel til efterfølgelse, jeg er selv bange, jeg er hæmmet og jeg er ofte bedst alene.

Mit arbejde har været mit alibi til at møde mange af de mennesker jeg ellers aldrig ville have mødt. Modige mennesker som har delt deres sårbarhed og fortalt om en verden set fra der, hvor de er. De har åbnet døren til deres liv. Så jeg kunne komme på besøg og lære og forstå.

Jeg er blandt de særligt privilegerede, når man tænker på de daglige forhold en meget stor del af Danmarks og verdens befolkning lever under lige nu. Med privilegier følger muligheder. Det er ofte sådan nogen som mig, der står med mikrofonen og jeg kan i det mindste give den videre, eller vende kameraet mod dem der sjældent har taletiden - eller endnu bedre: gi dem kameraet og bidrage med at udvikle og fremkalde nogle af de historier, som er i vores allesammens blinde vinkler.

Jeg er IKKE alene her i aften. Jeg står her sammen med de mange, mange mennesker der har været ved min side gennem årene. Med min familie, min Marie, Alba og Molly. Med alle de udfordrende og irriterende, modsætningsfyldte og fuldstændig fantastiske mennesker som hver dag gør min verden større, mere kompliceret og bringer mig tættere på vores allesammens fælles virkelighed.

Tak!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Kongehuset, Takketale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tue-bierings-tale-ved-modtagelsen-af-kronprinseparrets-kulturpris>